

Antwerpen

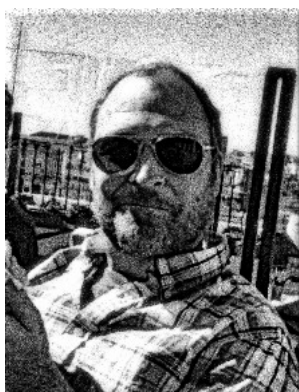
Resa 10 - 2015

10-årsjubileumsresan blev en succé

Höga förväntningar fanns - resan till Antwerpen levde upp till max...

En skara förväntningsfulla resenärer samlades tidigt på Arlanda under fredagen. Efter ett otal förvirrande ledtrådar från ordföranden visste fortfarande ingen resenär vart de skulle. När väl resedokumentet delats ut stod det klart att det blev Antwerpen som destination för jubileumsresan. Det var lite svårtolkat bland resenärerna angående resmålet, ingen hade någon större erfarenhet av staden men humöret på sällskapet var det inget fel på. En snabb och smidig flygfärd med SAS tog oss till Bryssels flygplats. Efter att åldringarna i klubben hämtat sina enorma väskor från bagagebandet blev det en privat transfer med två bilar till Antwerpen. En tripp som tar ca 30-40 minuter. Fredagen avlöpte med hotellincheckning, en del tester av olika öl på olika pubar. Kvällsvarden var magnifik på en Argentinsk biffrestaurang, senare blev det mer barhopping. Lördagen var fullmatad med guidad Segwaytur, den historiska matchen på rum 335 samt kvällsmatchen på Bosuilstadion mellan Royal Antwerpen och ett bortalag som måste ha världens svårast namn. Söndagen började med ölprovning på en av stadens två lokala bryggerier, Pakhuis. Den vackert mustachprydda guiden charmade med briljans hela vårt sällskap när han beskrev den oerhört komplicerade och tekniska framställningen av öl. Det obligatoriska årsmötet skedde utomhus i vårsolen på någon slags turkisk restaurang, faktiskt blev det nog ett av de kortaste årsmöten vi haft men det behöver inte betyda att kvalitén var dålig. Under hemresedagen hade vi ganska många timmar att slå ihjäl. Det är inga problem när man är i Antwerpen. Staden är fantastisk vacker och charmig. Den är inte särskilt stor utan påminner om en större variant av Gamla Stan i Stockholm. Det blev en del shopping och besök på både Vårfrukatedralen och den fantastiska Centralstation. En reflektion är att Antwerpen är en oerhört ren stad, här fanns det kvalité bakom besluten att sköta sin stad, något för Stockholm att ta efter. Det här är ju bara en kort summering av resan. In på varje dag och läs dagböckerna för mer detaljer.

Arrangörer

Myran

Avesta

Hilton Antwerp Old Town

Hilton Antwerp Old Town
Groenplaats 32
Antwerpen 2000 Belgien

667 kr
per person/natt

**VÅRT
BETYG 4.60**

Rum 335, Hilton Hotell - Lördag, 2015-03-07

AIK**1****HIF****2**

1-0 Henok Goitom	8 min	
	13 min	Yellow card - Nabil Bahoui (AIK)
1-1 Kennedy Bakircioglu	16 min	
	21 min	Yellow card - Johan Blomberg (AIK)
	25 min	Yellow card - Jan Gunnar Solli (HIF)
	31 min	Yellow card - Henok Goitom (AIK)
	45 min	Yellow card - Haukur Heidar Hauksson (AIK)
	45 min	Yellow card - Dickson Paul Etuhu (AIK)
	46 min	HIF - Jan Gunnar Solli (out), Amadaiya Rennie (in)
1-2 Johan Persson	62 min	
	70 min	AIK - Fredrik Brustad (out), Mohamed Bangura (in)
	70 min	AIK - Johan Blomberg (out), Sam Lundholm (in)
	70 min	HIF - Linus Hallenius (out), Nahir Besara (in)
	86 min	HIF - Amadaiya Rennie (out), Pablo Pinones Arce (in)
	90 min	Yellow card - Stefan Batan (HIF)
	90 min	Yellow card - Nils-Eric Johansson (AIK)

Bosuilstadion - Lördag, 2015-03-07

RAFC**4****KPEM****1**

1-0 Stallone Limbombe 28 min

1-1 Martijn Stefani 44 min

2-1 Emrullah Güvenc 59 min

61 min

Yellow card - Mael Lépicier (RAFC)

61 min

Yellow card - Christophe Martin Suarez (KPEM)

3-1 William Owusu 63 min

64 min

RAFC - William Owusu (out), Gertjan Martens (in)

75 min

Yellow card - Samir Bouhriss (KPEM)

4-1 Emrullah Güvenc 77 min

85 min

RAFC - Joren Dom (out), Andy Van Hoof (in)

85 min

KPEM - Samir Bouhriss (out), Arif Avci (in)

Fredag

2015-03-06

På ett nästintill äckligt disciplinerat sätt lyckades de båda ordförandena manipulera och vilseleda oss övriga kamrater inför denna historiska tioårsresa. Ledtrådarna, tillsynes svåra och enkla på samma gång, skapade dels känslor av storhetsvansinne, dels besvikelse när det konstaterades att det hemliga resmålet faktiskt hade avslöjats.

Inte undra på att det vid halv sex-snåret på Arlandas terminal 5 uppstod åtta stycken fågelholkar när det så blev känt: Antwerpen... What the f***? Den som låg närmast resmålet i sin ursprungliga gissning var Dan. Men att döma av hans uppsyn var den något han hade reviderat för länge sedan.

I bästa På Spåret-stil gicks alla ledtrådar igenom. Gunilla Persson och Tom Turesson har för all framtid sina givna platser i Bajen Internationals historieböcker.

På ett strålande humör och med en ny läcker BI-tröja bordade ett kickersliknande gubbgäng flygplanet. Ordförande Lars lutade sig nöjt tillbaka efter prestationen och slöt sina ögon. Äntligen var vi på väg! Ett par timmar senare steg vi av i starkölens förlovade hemland.

I bästa VIP-anda gick transfern från Bryssel till Antwerpen där vi inackorderades på högklassiga Hilton Hotel. Kungligheterna i Bajen International rörde sig avmätt i lobbyn bland storögda slipsar och pälsar.

Efter en liten matbit i närheten av hotellet (allt var nära hotellet) bar det av till världens bästa pub

- Kulminator (den vinner tydligen omröstningar då och då). Vi klev in i en mycket speciell café/biblioteksliknande lokal som luktade rätt mycket jäst. Till och med bryggarbröderna Anders och Dan såg lite lätt förvirrade ut när de började bläddra i en tjock och vältummad bibba med en enorm mängd olika ölsorter. Som tur var kunde urvalet begränsas till ett 20-tal bira på en griffeltavla som en belgisk ölmadam ställde upp framför oss. Variationen i gruppen var inte så stor när de första ölen ropades in. Stärkta efter första rundan vågade sig undertecknad på att ta in en Guinness bryggd för försäljning i Belgien. En väldigt annorlunda 8-procentig upplevelse!

Ovana vid de extremt starka belgiska ölen var det en lite halvsnurrig skara som någon timme senare lämnade Kulminator och vimlade ut i eftermiddagssolen. Barhoppningen fortsatte och vi började sakta men säkert att vänja oss vid de belgiska läckerheterna.

Nästa punkt på programmet var middag. Sippa som ju inte gillar fisk hade klagat efter förra årets maritima utsvävning utanför Lissabon. Den här gången var det kött på menyn! Vi lotsades in i den ljusa och avskalade argentinska restaurangen El Bife. Det vattnades i munnarna när vi valde bland diverse välhängda köttstycken. Snart hade vi köttfyllda tallrikar framför oss och en påtaglig tystnad infann sig när köttet i Bajen International lassade i sig smältande köttbitar med smarriga såser och friterad potatis i olika former.

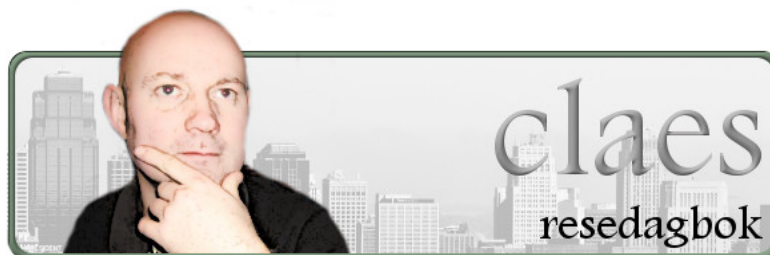
Det var ett par timmars frosseri och ohämmad njutning i köttimlen på jorden.

Trötta och belåtna lämnade vi El Bife bakom oss. I sedvanlig ordning gav sig rockfalangen med Claes i spetsen vidare ut på jakt efter livemusik. Vi andra drog oss tillbaka till hotellet och kunde konstatera att en synnerligen god grund var lagd inför ett par dagars spännande samvaro i Antwerpen!

/Ola

Lördag

2015-03-07

Samtliga med lemmar vaknar upp i ett nytt land och en ny stad. Pga av hotellets höga klass sluter samtliga upp till frukosten som är ett imponerande smörgåsbord av allting. Efter uppfräschning och frukostintag är det samling i hotellobbyn kvart i tio.

I gemensam trupp tar vi en promenad på en kvart till hamnkvarteret. Bredvid slottet Stein står tio Segways uppradade och bara väntar på våra ståtliga lekamen. Firman som arrangerar Segwayturer är belägen i Bryssel, de har alltså kört med Segwaysarna ända från Bryssel för att vi ska roa och oroa innevånarna i Antwerpen. Vi får som brukligt en fem minuter på oss att fräscha upp åktekniken som legat vilande sedan Pragresan då vi också tog en guidad tur på dessa fantastiskt roliga åkdon. När vi känner oss mogna att bege oss är det lokala Antwerpenguiden Marie som tar över. Nu missade vi hennes efternamn men snabbt anade vi att hon måste heta Clouseau i efternamn. Hennes engelska var lite sisådär, uttalet påminde starkt om en viss fransk kommissarie vid namn Chief Inspector Jacques Clouseau. Dock så hjälpte hennes charm upp betyget för upplevelsen av denna guidade tripp. Vi hade lite problem när hon pratade om The Bötcher (slaktaren) innan polletten trillade ner hos de flesta. Segway är ett utmärkt fortskaffningsmedel, under drygt två timmar hinner vi med att besöka oerhört många historiska platser i denna vackra, coola stad. Och som vanligt är vår uppenbarelse på detta fordon en källa till glädja bland övriga individer som kommer över vår väg. Vi möts av leenden och hejarop, inte helt otippat är det också som vanligt med lem Sippa som får mest uppmärksamhet. Hans lejonman, ansiktsbe håring och guldlänkar är alltid uppskattade.

Efter avslutad Segway tur är det bråda dagar. Klockan har hunnit en bit efter 12. Klockan 13:00 är det ju avspark på en viss kalkonarena i Mordor. Storfavoriterna AIK ska möta ett visst grönvitt lag i Svenska Cupen på hemmaplan. Det här avsnittet är uppenbart det mest nervösa för researrangörerna. De har scoutat en sportbar nära hotellet där vi hyser förhoppning om att kunna koppla upp oss så att vi ska kunna se matchen där. Vi kommer dit, puben är stängd. Ridå. En snabb räd in på närmaste supermarket för inköp av sportdryck genomförs. Alla tar sig sedan snabbt tillbaka till hotellet. Som tur är har vi nätverksgeniet Fredrik i klubben. Han konstaterar snabbt att gratis-wifi i hotellobbyn inte tillnärmelsevis räcker för att streama matchen på datorn eller surfplattan. Sista chansen är att vi kör en betal-wifi lösning på ett av våra rum. Det blir rum 335 som Fredrik och Avesta bor i. Som tur är bränns det lite bengaler m.m. i Mordor som gör att matchen blir aningens försenad, det gör att Fredrik får lite andrum för att kunna trolla fram en sändning som fungerar. Det börjar illa, bilden börjar rulla men fryser och visar en stillbild på en gnagare. Vi dricker sportdryck för att lugna nerverna och adrenalinets börjar pumpa lite här och var. Men så händer det. Fredrik får styr på spakarna och bilden tillika matchen rullar igång. Vi får faktiskt se hela matchen utan lagg eller avbrott. Och vilken match det blir. Tidigt gör rättorna mål och stämningen på rum 335 är sisådär. Mycket sportdryck hålls upp och nerverna ligger utanpå tröjorna. Men så börjar dramat på riktigt, en gnagare räddar öppet mål med handen och får bara gult kort (solklar utvisning ska det vara...), känslor uttrycks och upprördheten är ett faktum. En viss nervositet hänger också i luften när kung Kennedy stegar fram mot straffpunkten. Glädjen är total när mästaren av stormatcher enkelt smeker in straffen till 1-1. Bajen imponerar på plan och stämningen på rum 335 är hög. Låtom oss säga att euforin är på topp när Johan Persson kliver fram och trycker in segermålet. Mycket sportdryck far åt alla håll i detta ögonblick och heltäckningsmattan blir hyfsat marinerad. Vi ber om ursäkt för det. Man kan också konstatera att tidpunkten för matchen är bra, höga rop och glädjeytringar vrålas titt och tätt så om matchen inte spelats mitt på dagen hade det nog varit läge för hotellets störningsjour att rycka in.

Lagom segerrusiga efter matchen inser vi att ingen lunch har inmundigats. Vi tar oss till Pizzeria Restorante

Da Giovanni som ligger mitt emellan Bar Absinth och Vårfrukatedralen. Sällan har väl en pizza smakat så gott som denna. Nu är det alltså uppladdning inför denna dags andra fotbollsmatch. Vi har ju i detta läge svårt att se vad som skulle kunna toppa matchen i Mordor tidigare. Efter inmundigad pizza och en och annan öl beger vi oss tillbaka till torget vid hotellet (Groenplaats) där spårvagnen mot arenan avgår ifrån. Vi börjar med att ställa oss på fel perrong, någon vaken individ inser faktum och vi förflyttar oss till rätt sida. Spårvagn 5 hoppar vi på och beger oss mot arenan där kvällens match (och resans obligatoriska match) ska spelas klockan 20:00.

Spårvagnstrippen till arena går snabbt. När vi kliver av är det bara några meter till den lokala fanspuben Café Great Old. När vi glider in där så är det inte speciellt befolkat med lokala fans. Vi börjar dock direkt att mingla med Royal Antwerp FC (RAFC) fansen som är på plats. Ganska snabbt fylls dock puben på med flera lokala fans och stämningen är på topp. Något annat som också är på topp (eller hög) är medelåldern på närvarande fans. Den ligger i paritet med vår egen medelålder i Bajen International. Ganska snabbt inser vi också att kategorin lite hårdare supportrar är på plats. Någonstans på vägen kommer vi på den briljanta idén att hänga upp vår Bajen International banderoll på puben. Givetvis frågar vi några hardcoresnubbar om det är OK och vi får klartecken. Bilder tas tillsammans med RAFC fans framför banderollen. Efter några stycken öl på puben är det dags för promenad till Bosuilstadion. Arenan tar drygt 23000 åskådare men på denna match är det endast 4816 betalande personer på plats.

Innan matchstart blev det en gripande inramning. Den dödssjuka Royal Antwerpen supportern Wim De Clerck (40 år) fick stående ovationer och den klassiska inmarschsången You Never Walk Alone sjungen och dedikerad till sig när han i sin rullstol äntrade mittplan. Hans familj meddelade på måndagen (9/3-2015) att han avlidit av sin sjukdom.

Vi tar plats på långsidan tillsammans med RAFC fansen, längs ned på staket mot gräsplanen hänger vi (efter lite tekniska problem) upp vår banderoll. Matchen blir en klang och jubelfest. Noterbart i matchen var att den ena linjedomaren efter tjugo spelade minuter sträckte sig så svårt i ryggen att han inte kunde fortsätta. En Royal Antwerpen supporter som har domarlicens men endast dömt ungdomslag i två år tar över stinsflaggan och hoppar in som linjedomare. Hade vi märkt vad som hände kunde vi ju anmält med lem Sippa som aspirant på linjedomarplatsen, eller varför inte Lillmyran som älskar att älska just linjedomare och brukar komma med uppmuntrande hejarop på just denna yrkesgrupp. Hemmalaget vinner med 4-1 efter ett antal vackra mål. Vi umgås och gläds med lokalfansen under matchen och vi sprids ut lite grann på läktaren. Det framgår att vi inte är enda utlänningar på plats, läktaren är full av holländare och engelsmän också. Efter matchen bär det av tillbaka till Café Great Old för vidare festande med lokalfansen. Nu är det några hardcorefans som ifrågasätter vår upphängning av banderollen på puben innan match, vi förklarar dock att andra hardcorefans gett tummen upp för den manövern så det ebbat ut. Efter ett tag känner vi att det är dags att bege sig tillbaka till stadskärnan och vi tackar för oss.

Väl tillbaka i stadskärnan blir det nån öl eller så innan vi går och nannar.

En mycket späckad, lyckad dag med många glädjeämnen. Jag tror nog att alla somnade med ett leende på läpparna.

/Claes

Söndag

2015-03-08

Vaknar upp denna söndag med ett leende på mina läppar efter en otroligt härlig gårdag där givetvis vår vinst mot råttorna fortfarande sitter på hornhinnan, en härlig segwaytur och en skapligt bra fotbollsmatch, ner för att inta den förträffliga frukost som hotellet erbjuder och mot alla odds hittar jag samtliga i matsalen.

Dagens första aktivitet är ett besök på microbryggeriet T Pakhuis och stekaren Hans Bombeke, efter en kortare promenad och med mikroprecision när det gäller longitud och latitud landar vi i en gammal lagerbyggnad men som var i toppkondition. Hans välkomnar oss och vi smakar av dagens första öl (Antwerpen blond) som tydligen är en liten frökenöl med endast 5% alkoholhalt. Hans berättar om hur de brygger öl och vi får lära oss en massa nya uttryck som han omedelbart förklarar att de behöver vi inte lägga på minnet, våra öl tar snabbt slut så dagens andra öl hålls upp i ett rasande tempo (Antwerpen brown) mer manlig men endast 6% men smakar väldigt bra i våra torra strupar. In i rummet för påfyllnad av flaskor och det är så rent så att en operation skulle med lätthet kunna utföras i detta utrymme. Med oss in i rummet smakar vi av dagens tredje öl (Bangelijke) helt i klass med vår guides smak, nu har vi landat på 8% men den smakar väldigt bra och är även min favorit. Efter detta är det dags att säga farväl men utanför dyker Hans ånyo upp i sin gamla landrover med pipan intryckt i munnen och en lusekofa på sig, det kan tilläggas att han hade en sanslös stor mustach.

Ut i vårsolen och dags för vår andra aktivitet, årsmötet som alltid är lika spännande men nu knorrar också våra magar och vi beslutar oss för att slå ihop mat med möte och hittar kebabstället Finjan Grill där vi hittar ett bord som till början ligger i skuggan men inom 20 minuter har alla sol på sig. In med kebab och massor av öl och kl 14.36 slår Lasse klubban i bordet och förklarar mötet öppnat. Standardfraser diskas snabbt av och motioner står för dörren, Dannes gamla motion om extraresa som han tidigare fått avslag på tas upp av en annan medlem och vips så bifalls denna, Danne det handlar om KARMA. Årets årsmöte singlas igenom och avslutas kl 16.41 och det är ovanligt kort men alla var ganska nöjda efteråt, vet ej om det berodde på öl intaget eller besluten. Mötets kanske viktigaste punkt var givetvis nästa års ordförande och här hittade vi en blondin som skötte lottningen och hade den taskiga smaken att dra Klabbe och Adells med lemskort (stort grattis till er).

Med stora steg styr vi kosan mot torget där vi börjar med ett besök Pater's Vaetje och en bärnstensöl vid namn De Koninck, något trångt på puben men en trappa upp fixar vi trots detta några sittplatser, vidare till Het Elfde Gebod som vi hittade strax intill, nya öl beställs och de flesta beställer husets mörka men några ger sig på den 10%. Vår servitris är ung, söt och lite fumlig och försöker flirta med Klabbe genom att hålla ut hela hans öl direkt i hans knä, men inga ledsamma miner utan en annan servitris ansluter och fixar detta genom att erbjuda ett par kockbyxor under den stund det skulle ta att köra Klabbes byxor i tumlaren. En tallrik med diverse snacks bars in på husets bekostnad och några härliga skratt blev det. Dags för middag och hälften ville kaka ostron, pommis och majo medans andra hälften körde grekiskt, Sippa dominerade fullständigt och våra bordsgrannar gillade nog vårt sällskap men var nog ganska glada att de var inne på efterrätten när vi slog oss ner, återträff med BI kompisarna på en annan pub innan Klabbe ville köra karioke och alla var på ända tills vi klev in på stället där en smörsångare glänste med en otroligt bra sångröst. Klabbe gav sig dock inte utan klev upp på scen full med självförtroende och rev av Clashlåten Should I stay or should I go. Imponerande och detta finns på film men huvudrollsinnehavaren får själv besluta om detta ska publiceras. Någon stund senare kliver Ola upp och kör den gamla dängan Forever young och de med lemmar från BI som fortfarande är vakna står framför scenen och vinkar till sin nya idol.

Skulle tro att han söker till idoltävlingen nästa säsong, grym approach på scen.

Här skiljs våra vägar för kvällen men Avesta, undertecknad och Sippa landar i hotellobbyn och plockar in varsin öl och här glänser kvällens andra Servitör/servitris med att hälla ut en hel öl, tråkigt att inte Klebbe var på plats för denna hade givetvis också hamnat i hans knä. Enligt elaka rykten så hade tydligen en av oss somnat med sina skor på sig uppe i sängen men resten av kroppen vilade väldigt fint på golvet. En spännande och givande dag var till ända.

Vid pennan med lem, Kinkan

Måndag

2015-03-09

I en något spridd skara släntrade BI:s med lemmar ner till den avslutande frukosten på Hilton Old Town. Som så många gånger tidigare var frukost virtuoserna, stormyran, Avesta, Anders och Sippa mest sugna på tidig frukost. Den smakade lika gott som vanligt.

Efter frukost träffades vi i hotellobbyn. Snabbt delades gruppen in i två halvor: Den ogudaktiga, bestående av trainspotters och shoppinggalningar samt den kulturtörstande och religiösa gruppen (Stormyran och Avesta). Eftersom den förstnämnda gruppen består av okristna tågdårar, passade det säkert att tillbringa dagen med att se Antwerpens vackra järnvägsstation, som lär ha imponerat på flera av medlemmarna.

Stormyran och undertecknad styrde kosan mot Vårfrukatedralen. Denna katedral var ännu mer imponerande från insidan. När vi klev in i katedralen upptäckte vi att Sippa redan varit där !!?? han fanns redan som staty inne i katedralen. Efter katedral besöket passade vi på att handla några flaskor Bangelijke samt att avnjuta en delikat lunch. Efter lunchen strosade vi mot hotellet där resten av gänget droppade in.

Klockan 14.45 var vi alla samlade för avfärd till Bryssels flygplats. Efter incheckning ordnades några inköp i taxfree, där Clabbe förärdades en MYCKET välförtjänt skotsk sportdryck.

Flyget hem avlöpte planenligt. Vid landningen på Arlanda taxade planet till inrikesterminalen där det blev avstigning för vidare befordran med buss till utrikesterminalen. Den grön/vita ministern Ylva Johansson såg omedelbart sin chans och dumpade sitt följe och sätter sig mitt i BI gänget, nyfiken på vilka vi var.

Dalarnas blyga och försynta bidrag till klubben upplyste ministern att hon bytt upp sig i sällskap (kraftigt).

En frågestund inledes: Vart har ni varit, vad är ni för gäng, vad synd att ni missat derbyt mm. När hon lämnade oss efter en kort men trevlig frågestund (säkert mer givande än dito i riksdagen) var vi överens om att BAJEN som vanligt alltid är bäst!!!

Vid bagagebandet skildes vi åt, för denna gången. Jag tror och hoppas att alla var nöjda med resan.

Slutligen vill jag tacka min medordförande Lasse för ett fantastiskt jobb!!!

Jack Pano: Belgobaren, Jens Skrubbe och Henrik: Belgoklubben samt Johan Orrenius Tidningen Offside.

Tack till er alla för fin hjälp !!

Sist men inte minst: Tack till alla BI - medlemmar som gjorde detta till ännu en minnesvärd resa.

Med lem/Avesta